

Sygn. akt VIII Gz 332/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Budzyńska

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Patrycja Baranowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) (...)p (...) w A., (...)

o ogłoszenie upadłości dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. obejmującą likwidację majątku dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 8 lipca 2016 roku sygn. akt XII GU 258/15

postanawia:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e.

A. Woźniak A. Budzyńska P. Baranowska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt XII GU 258/15 oddalił wniosek (...) (...)p (...) w A., (...) o ogłoszenie upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. obejmującej likwidację majątku dłużnika.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd oparł na następujących ustaleniach:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wpisana jest do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). Przedmiotem działalności gospodarczej dłużnika jest realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków, produkcja wyrobów budowlanych z betonu, produkcja konstrukcji metalowych i ich części.

Prezesem zarządu jest J. H..

Sąd ustalił, że umową z dnia 11 marca 2014 roku, podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M.,A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 4.916,80 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 12 marca 2014 roku kwoty 98.416,80 zł na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. został dokonany z rachunku (...) (...). (...) E. T. T. 2/T. (...) Ocean (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 24 marca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 289.254,00 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 24 marca 2014 roku kwoty 289.254,00 zł na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). GRUP (...) 2/T. (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 22 kwietnia 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 166.820,00 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 24 marca 2014 roku kwoty 40.000 euro stanowiącej równowartość kwoty 166.820,00 zł na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku T. B. A.S. I. (...) / B. (...) (...) (...) (...) (...) 2/ (...). (...) (...) (...) / (...).

Umową z dnia 15 maja 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 24.000 euro stanowiącej równowartość 100.387,20 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 15 maja 2014 roku kwoty 24.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...) (...) (...) (...) (...) 2/ (...). (...) (...) (...) / (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 26 maja 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 24.000 euro stanowiąca równowartość 99.657,60 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 26 maja 2014 roku kwoty 24.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...) (...) (...) (...) (...) 2/T. (...) (...) (...) (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 4 czerwca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 24.000 euro stanowiącej równowartość 99.340,80 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 4 czerwca 2014 roku kwoty 24.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...) (...) (...) (...) (...) 2/ (...). (...) (...) (...) / (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 30 czerwca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 24.000 euro stanowiącej równowartość 99.667,20 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia

2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2) z opisem polec. eksport.

Przelew bankowy z dnia 30 czerwca 2014 roku kwoty 24.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...). (...) (...) (...) 2/ (...). (...) (...) (...)/ (...).

Umową z dnia 1 lipca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 23.975 euro stanowiącej równowartość kwoty 99.757,58 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 1 lipca 2014 roku kwoty 23.975 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...). (...) (...) (...) 2/T. (...). (...) (...) (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 14 lipca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 12.000 euro stanowiącej równowartość kwoty 49.702,80 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 14 lipca 2014 roku kwoty 12.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...). (...) 8 (...) 3400 (...) z opisem loan from owner.

Umową z dnia 16 lipca 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 5.000 euro stanowiącej równowartość kwoty 20.716,50 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i P. B. (2).

Przelew bankowy z dnia 16 lipca 2014 roku kwoty 5.000 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...). (...) 8 (...) 3400 (...) z opisem loan from owner.

Umową z dnia 25 września 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 29.975 euro (125.166,61 złotych). Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i J. H..

Przelew bankowy z dnia 25 września 2014 roku kwoty 29.975 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...). (...) (...). (...) (...) (...) 2/T. (...). (...) (...) (...) z opisem polec. eksport.

Umową z dnia 16 października 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 64.925 euro (266.289,89 złotych). Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i J. H.. Przelew bankowy z dnia 16 października 2014 roku kwoty 64.925 euro został dokonany z rachunku T. T.(...) I. (...) /B.(...) (...) (...). (...) (...) 2/T. (...). (...). (...) (...)

Umową z dnia 29 października 2014 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 66.550 euro (272.954,83

złotych). Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisali A. S. i J. H..

Przelew bankowy z dnia 4 listopada 2014 roku kwoty 66.475 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku T. T.(...) I. (...)/B.(...) (...) (...). (...) 2/T. (...). (...). (...).

Umową pożyczki z dnia 12 lutego 2015 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 49.975 euro (209.890 złotych). Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisał J. H. z opisem polec.eksport.

Przelew bankowy z dnia 12 lutego 2015 roku kwoty 49.975 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...) (...) (...) (...)TI 2/T. (...). (...). (...).

Umową z dnia 6 marca 2015 roku podpisaną w H., (...), w formie pisemnej zwykłej, (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M., A., udzielił pożyczki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w kwocie 59.925 euro (248.179,39 złotych). Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w terminie do dnia 31 grudnia 2015 roku, wraz z odsetkami w wysokości 5%. W imieniu pożyczkobiorcy umowę podpisał J. H..

Przelew bankowy z dnia 6 marca 2015 roku kwoty 59.925 euro na rachunek (...) prowadzony dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., został dokonany z rachunku (...) (...) (...) (...) (...)TI 2/T. (...). (...). (...)

z opisem polec. eksport.

Pismem z dnia 30 września 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. potwierdziła zadłużenie wobec (...) Grup E. I. z siedzibą w A. na kwotę 2.159.831,16 zł, wskazała na problemy z płatnością zadłużenia, zaproponowała częściowe umorzenie przysługujących (...) Grup E. I. z siedzibą w A. należności.

Przechodząc do rozważań Sąd wskazał, że:

Przesłankami ogłoszenia upadłości wynikającymi z przepisów ustawy prawo upadłościowe i naprawcze są: złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości (art. 3), istnienie jurysdykcji krajowej (art. 382), zdolność upadłościowa (art.5-9), wielość wierzycieli (art.1), niewypłacalność dłużnika (art. 11) i istnienie majątku dłużnika na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego (art. 13 a contrario).

Podstawą ogłoszenia upadłości dłużnika jest jego niewypłacalność. Zgodnie z treścią art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U z 2003 roku, Nr 60, poz. 535) upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. Ustawowa definicja „niewypłacalności” została sformułowana w art. 11 Prawa upadłościowego i naprawczego. Dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań. W wypadku dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną uważa się za niewypłacalnego także wtedy gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje.

Zaprzestanie płacenia długów, by mogło stanowić przyczynę ogłoszenia upadłości, odnosić się musi do długów już wymagalnych i to do takich, na których zapłatę wierzyciele nalegają. Nie mają znaczenia przy tym przyczyny niewypłacalności tj. czy podmiot opóźnia się z ich wykonaniem z przyczyn niezawinionych np. zatory płatnicze u kontrahentów, czy też jest to opóźnienie zawinione bądź nawet następca niemożliwość świadczenia. Dla zaistnienia stanu niewypłacalności nie ma również znaczenia, czy dłużnik nie wykonuje wszystkich swoich wymagalnych zobowiązań, czy też tylko niektórych z nich, czy są to zobowiązania publicznoprawne czy też cywilnoprawne. Nieistotny jest wreszcie rozmiar nie wykonywanych przez dłużnika zobowiązań, nawet bowiem niewykonywanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza jego niewypłacalność. Sąd zauważył, że niewypłacalność nie obejmuje

swym zakresem niewykonywania pojedynczego zobowiązania. Do zaistnienia niewypłacalności dłużnika musi bowiem zaistnieć sytuacja zaprzestania płacenia długów względem więcej niż jednego wierzyciela.

Sąd wskazał, że obowiązek wykazania przesłanek ogłoszenia upadłości zgodnie z ogólną regułą art. 6 kc stosowaną w postępowaniu o ogłoszenie upadłości z uwagi na odesłanie wynikające z art. 35 ustawy obciąża wnioskodawcę. Ciężar udowodnienia faktu bowiem spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl art. 232 kpc natomiast, co do zasady strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem podmiot, który powołując się na przysługujące mu prawo, występuje z żądaniem w stosunku do innej osoby, winien wykazać fakty uzasadniające to żądanie (fakty prawotwórcze), a jego przeciwnik zaprzeczający uprawnieniu żądającego obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, iż uprawnienie żądającemu nie przysługuje (fakty niweczące lub tamujące prawo).

W przypadku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez inny aniżeli dłużnik podmiot, pierwszoplanową kwestią w badaniu wniosku o ogłoszenie upadłości jest jego legitymacja do złożenia wniosku. Sąd zauważył, że zgodnie z treścią art. 24 ustawy, jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza wierzyciel, powinien on m. in. uprawdopodobnić swoją wiarygodność. Przepis ten jednak dotyczy jedynie wymogów formalnych wniosku o ogłoszenie upadłości, na co wskazuje zamieszczenie go w części pierwszej dziale drugim ustawy zatytułowanym „wniosek o ogłoszenie upadłości”. W sytuacji, gdy w toku postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości dłużnik kwestionuje istnienie wiarygodności będącej podstawą wniosku, wnioskodawca powinien ją wówczas udowodnić. Sąd podkreślił, iż przepisy prawa upadłościowego i naprawczego w odniesieniu do podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości posługują się w stosunku do wnioskodawcy wielokrotnie m.in. pojęciem „wierzyciel”, co oznacza w polskim systemie prawnym podmiot, któremu dana wiarygodność przysługuje. Sąd wskazał, że na gruncie prawa upadłościowego i naprawczego z ustawowej definicji wierzyciela w postępowaniu upadłościowym wynika, że wierzycielem jest każdy uprawniony do zaspokojenia z masy upadłości, choćby wiarygodność nie wymagała zgłoszenia (art. 189). W konsekwencji Sąd przyjął, iż na etapie orzekania w przedmiocie ogłoszenia upadłości legitymacja wierzyciela do złożenia wniosku winna być wykazana. Istnienie wiarygodności wnioskodawcy w chwili orzekania w przedmiocie ogłoszenia upadłości jest bardzo istotne, zważywszy na doniosłe skutki, jakie wywołuje postanowienie o ogłoszenie upadłości od chwili jego wydania (np. art. 51 ust. 2 ustawy).

W niniejszej sprawie, odnosząc się do wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez (...) (...)p (...) w A., (...) i zgromadzonego materiału dowodowego Sąd zauważył, iż jako podstawę swoich wiarygodności w stosunku do dłużnika wnioskodawca przedstawił piętnaście umów pożyczek oraz pismo kierowane przez dłużnika z dnia 30 września 2015 roku do (...) (...)p E. I. w A. (...)a. Na umowach tych jako strona zwana (...) figuruje podmiot określany – zarówno w wersji polskojęzycznej jak i angielskojęzycznej - jako (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M. Y. A. , A.. Zdaniem Sądu nazwa podmiotu udzielającego pożyczek dłużnikowi różni się od nazwy wnioskodawcy, w żadnym zaś z pism przedłożonych z wnioskiem o ogłoszenie upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz dołączonych w trakcie postępowania o ogłoszenie upadłości wnioskodawca nie wykazał, że jest podmiotem tożsamym z pożyczkodawcą, bądź też że jest jego następcą prawnym. Fakt zaś, iż na poleceniach przelewów widnieje podmiot, którego nazwy są zbliżone do nazwy wnioskodawcy (zastosowano skróty) nie jest w ocenie Sądu wystarczającym dowodem na to, iż wnioskodawca ma w niniejszej sprawie legitymację do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jako pożyczkodawca lub z innego ewentualnie tytułu. Sąd zaznaczył, że pierwsze z przedstawionych poleceń przelewu (k. 15) opiewa również na zasadniczo odmienną kwotę niż wskazana w treści umowy pożyczki z dnia poprzedzającego dokonanie przelewu (k. 14). Kolejne dokumenty przelewów i wyciągi z rachunku dłużnika (k. 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 35, 37 41, 43) nie wskazują z jakiego tytułu wskazane w nich środki zostały dłużnikowi przekazane. Sąd zauważył, że część poleceń przelewu (k. 31, 33) wskazanych powyżej została dokonana przez J. H. z opisem loan from owner. Sam fakt wpłaty środków na konto dłużnika, bez wskazania podstawy przelewu lub łączącego strony stosunku prawnego, w ocenie Sądu, może być co najwyżej podstawą do domagania się zwrotu tej kwoty z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, czy też nienależnego świadczenia, jednakże wyłącznie przez podmiot, który dokonał przelewu wymienionych środków bez podstawy prawnej.

Reasumując zdaniem Sądu wnioskodawca nie udowodnił w należyty sposób istnienia wierzytelności wobec dłużnika, a co za tym idzie nie jest legitymowany do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości jako jego wierzyciel.

Wobec powyższych stwierdzeń brak było w ocenie Sądu podstaw merytorycznych do dalszego ustalenia, czy w stosunku do dłużnika zaistniały przesłanki uzasadniające ogłoszenie jego upadłości. Z tego też powodu Sąd odstąpił od przesłuchania w charakterze strony za dłużnika J. P. H., który to dowód w początkowym okresie postępowania dopuszczono z urzędu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył (...) (...)p (...) w A., (...). Żalący się wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 8 lipca 2016 roku o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Żalący się wskazał, że pełna nazwa wierzyciela brzmi (...) (...)p (...) w A., (...). Wierzyciel jest spółką prawa tureckiego. Żalący się przyznał, że w umowach pożyczek załączonych do wniosku jako pożyczkodawca wskazany był podmiot (...) (...)p E. I. Różnica w nazwach wynika jedynie stąd, że w umowach wskazywane były formy skrótowe firmy wierzyciela, zaś okoliczność ta widoczna była już z chwilą złożenia wniosku przez wierzyciela. Sąd przez osiem miesięcy postępowania nie zwrócił wierzycielowi na to uwagi i nie wezwał go do wyjaśnienia powyższych okoliczności i wykazania tożsamości powyższych podmiotów. Wierzyciel mógłby wówczas podjąć próbę wyjaśnienia zawilosci prawa tureckiego, które pozwalają na stosowanie tego rodzaju skrótów. Sąd natomiast dwukrotnie wezwał pełnomocnika wierzyciela do prawidłowego wykazania umocowania oraz umocowania osoby, która podpisała pełnomocnictwo. Tym samym, wnioskować można, że sama kwestia nazwy wierzyciela nie budziła wątpliwości Sądu.

Poza tym wnoszący zażalenie podniósł, że okoliczność, iż tytuły przelewów nie wskazują bezpośrednio, że dokonywane były w wyniku wykonywania umów pożyczek nie powinna mieć znaczenia albowiem kwoty i daty przelewów są spójne z kwotami i datami wskazanymi na umowach. Poza tym wskazał, że przepisy prawa nie zabraniają dokonywania płatności w imieniu i na rzecz innego podmiotu, dlatego też nie powinien mieć w niniejszej sprawie znaczenia fakt, iż niektóre przelewy dokonane zostały przez J. H., tym bardziej, że kwoty i daty ich dokonania wyraźnie wskazują, że dokonywane były w wykonywaniu umów pożyczek zawartych z wierzycielem.

Poza tym żalący się podkreślił, że z uwagi na brak podejmowania korespondencji przez dłużnika, zasadnym jest podjęcie próby doręczenia wezwania J. H. na jego adres w Danii celem przesłuchania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy okazało się nieuzasadnione.

Sąd rozpoznający zażalenie podziela w całości ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne dokonane przez Sąd Rejonowy. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że podmiot składający wniosek o ogłoszenie upadłości obowiązany jest zgodnie z regułą wyrażoną w art. 6 k.c., mającą na mocy art. 35 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze zastosowanie w postępowaniu o ogłoszenie upadłości, wykazać przesłanki ogłoszenia upadłości. Zgodnie z art. 20 ust.1 powołanej ustawy wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik lub każdy z jego wierzycieli. Określenie „wierzyciel” wynikające z art. 20 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze należy definiować w odniesieniu do treści [art. 49 i 50](#) tejże ustawy określających krąg osób, które jako wierzyciele, mogą uczestniczyć we wstępnym zgromadzeniu wierzycieli. Tym samym należało uznać, iż wierzycielami są osoby, których wierzytelności bądź stwierdzone są tytułami egzekucyjnymi, bądź są bezsporne, bądź uprawdopodobnione. Tak więc sam fakt złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie powoduje jeszcze uznania wnioskodawcy za wierzyciela upadłościowego. Dopiero co najmniej uprawdopodobnienie wierzytelności powoduje, że dany podmiot może być uznany za wierzyciela upadłościowego. W świetle powyższego za słuszne uznać należało stanowisko Sądu, że pierwszoplanową kwestią w badaniu wniosku o ogłoszenie upadłości jest istnienie legitymacji do jego złożenia. Przesądzenie powyższego zagadnienia i uznanie przez Sąd braku legitymacji po stronie podmiotu składającego wniosek prowadziło do oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Podstawowym zarzutem zażalenia był zarzut niewłaściwego uznania przez Sąd Rejonowy braku legitymacji czynnej po stronie podmiotu składającego wniosek. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy poczynił w tym zakresie prawidłowe ustalenia. Przede wszystkim Sąd trafnie zwrócił uwagę, że wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony przez podmiot oznaczony jako (...) (...)p (...) w A., (...)”, zaś w piętnastu załączonych do wniosku umowach jako pożyczkodawca figuruje podmiot określany – zarówno w wersji polskojęzycznej jak i angielskojęzycznej - jako (...) (...)p E. I. z siedzibą w S. M.. Y. A., A.”. Słuszna była więc konkluzja Sądu, że nazwa podmiotu udzielającego pożyczek dłużnikowi różni się od nazwy wnioskodawcy. Dokumenty załączone przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem nie wykazują tożsamości podmiotów, okoliczności zmiany nazwy, czy następstwa prawnego. Przyznać należy również słusność dokonanej przez Sąd oceny poleceń przelewów i konkluzji, że okoliczność, iż na poleceniach przelewów widnieje podmiot o nazwie zbliżonej do nazwy wnioskodawcy nie potwierdza legitymacji wnioskodawcy jako wierzyciela z tytułu zawartych umów pożyczek do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Uznanie przez Sąd braku legitymacji czyniło zbędnym roztrząsanie, czy wobec dłużnika zaistniały dalsze przesłanki ogłoszenia upadłości.

Żalący się podnosił, że rozbieżności w nazwie wierzyciela istniejące pomiędzy treścią wniosku a umowami pożyczek wynikają jedynie z posłużenia się w umowach pożyczek skróconą formą nazwy wierzyciela. Podniósł również, że Sąd przez osiem miesięcy postępowania nie wezwał wierzyciela do wyjaśnienia tej rozbieżności, pomimo, że istniała ona już na etapie składania wniosku.

Wskazać jednak należy, że uzasadnione wątpliwości Sądu, co do tożsamości podmiotu składającego wniosek z podmiotem widniejącym na umowach pożyczek nie zostały również rozwiane na etapie postępowania zażaleniowego. Skarżący poprzestał w zażaleniu na ogólnym stwierdzeniu posłużenia się w umowach pożyczek skróconą nazwą wnioskodawcy, nie przedstawił jednak żadnych przekonujących argumentów i nie poparł ich odpowiednimi dowodami, z których wynikałoby w sposób nie budzący wątpliwości, że wnioskodawca i pożyczkodawca to ten sam podmiot. Zdaniem Sądu również na etapie postępowania zażaleniowego skarżący miał możliwość wykazania, że rozumowanie Sądu było błędne i przedstawić taki materiał, z którego wynikałaby tożsamość omawianych podmiotów.

Zdaniem Sądu rozpoznającego zażalenie rozbieżność pomiędzy oznaczeniem podmiotu we wniosku i umowach dotyczy nie tylko nazwy ale również siedziby.

Nie można czynić Sądowi zarzutu, że nie dokonał wezwania wierzyciela do usunięcia rozbieżności, w sytuacji, gdy „dwukrotnie wzywał wierzyciela do prawidłowego wykazania umocowania”. Kwesta prawidłowego umocowania należy bowiem do warunków formalnych wniosku, zaś wykazanie, że podmiot składający wniosek o ogłoszenie upadłości jest wierzycielem to kwestia merytoryczna. Badanie legitymacji czynnej, która stanowi przesłankę materialnoprawną, jest obowiązkiem Sądu. Sąd do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Legitymacja do złożenia wniosku to uprawnienie wypływające z prawa materialnego, dlatego też fakty tworzące prawo podmiotowe, powinien co do zasady dowieść wnioskodawca (uprawdopodobnić istnienie wierzytelności). W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, iż to nie Sąd winien poszukiwać dowodów, ale strona, na której spoczywa ciężar wykazania faktów, z których wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), tym bardziej, że była ona w toku postępowania reprezentowana przez fachowego pełnomocnika.

Wnioskodawca winien przedstawić Sądowi materiał potwierdzający zarówno legitymację czynną do wystąpienia z konkretnym wnioskiem a w dalszej kolejności przesłanki uzasadniające ogłoszenie upadłości. Skoro jednak wnioskodawca nie wywiązał się z ciążącego na nim w powyższym zakresie obowiązku, zarzuty kierowane do Sądu nie mogły zostać uwzględnione.

Reasumując, słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że w świetle dokumentów przedstawionych przez podmiot składający wniosek nie sposób przyjąć, iż wnioskodawca jest wierzycielem dłużnika z tytułu zawartych umów pożyczek.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał zażalenie wnioskodawcy za bezzasadne i oddalił je na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

A. Woźniak A. Budzyńska P. Baranowska

Sygn. akt VIII Gz 332/16 Szczecin, dnia 9 stycznia 2016 roku

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)